

Elada Pühas Vaimus

Vabakogudustes on olnud alates 19. sajandi lõpust ja 20. sajandi algusest suur soov kogeda erilist Püha Vaimu puudutust. Ja tavapärasest teistsuguseid usulisi kogemusi on Jumal ka andnud. Mõnikord on selliseid kogemusi nimetatud teiseks õnnistuseks. Eks see on natuke keelekasutuse küsimus. Ma arvan, et me vajame mitte teist õnnistust, vaid sajandat ja tuhandendat õnnistust – me vajame Jumalaga osaduses elamist. Teekonda Pühas Vaimus, mille käigus juhtub erilisi õnnistusi ja tavalisi õnnistusi.

Misjonär ja kirjamees Andrew Murray (1828-1917) oli veendunud, et Püha Vaimu tulekuga nelipühapäeval täitis Jeesus jüngrite sisemise olemuse. Jüngrid olid teda seni tundnud kui väljaspool seisvat õpetajat. Nüüd nad kogesid Jeesuse sõnade tähendust: „et mina olen oma Isas ja teie minus ja mina teis“ (Jh 14: 16-20). Teiseks annab Püha Vaim jõu elada püha Jumalale meelepärast elu, võita patu kiusatused, Püha Vaim on pühitsuselu võimaldaja. Ja viimaks, kinnitas Murray, täidab Püha Vaim meie südame ülevoolava armastusega Jumala vastu, muudab meid julgeks ja võimeliseks tegema head teistele.

Kindlasti on reformeeritud misjonär Murray, ja hiljem nelipühalik teoloogia, mõjutanud meie arusaama Püha Vaimu tegevusest. Ma esitaksin siiski heatahtliku küsimuse: Kas Murray lähenemine ei muuda Püha Vaimu kuidagi eraldiseisvaks kolmainuse tervikust? Kas eriline – täielik Püha Vaimuga täitmine – ei anna ehk meile liiga killustatud pilti Jumala tegutsemisest. Püha Vaim on iga kristlase juures. Meil puuduks muidu üldse võime uskuda. Ja võibolla on Püha Vaim hoidmas ka neid, kellel täna veel puudub Jumala-suhe. Kui Jumal kõnetab, kaitseb, suunab uskuma, siis ei tee ta seda lihtsalt „kaugujuhtimise“ teel.

Vahest peaksime kõnelema Pühast Vaimus hoopis dünaamilisemalt, elulisemalt, Jumalasse haaratuse keeles. Püha Vaim on Jumal meie juures. Püha Vaim muudab Jumala tegutsemise elavaks, tegelikuks, märgatavaks. Püha Vaimu kogemus ei ole ainult eriline ühekordne vapustus, vaid pidev kasvamine, suhtlus. Kõige lugupidamise juures teistsuguse usulise keelekasutuse suhtes, olen seda meelt, et väide nagu kristlasel ei oleks Püha Vaimu ja siis ta järsku saab Püha Vaimu, on eksitav. Nelipühapäeva üleskutse on: Elagem Jumalaga osaduses, elagem Kristuse armastuses, elagem Pühas Vaimus. Need on läbi põimitud tervikuks. Jumal on tõeline ja tegutseb! – See ei pea kuidagi vähendama meie pühendumist, kogu tahte ja tunde ja mõistusega Tema teenimist...

Kas võib olla, et Jumal annab erilisi kogemusi – kui arg saab julgeks, kui kidakeelne hakkab kuulutama, kui palvetaja võtab vastu vaimuande kutsumuse teostamiseks? Jah, võib. Kas vaimuannid tegutsevad tänapäeval – prohvetisõna, tervendamine, võõrad keeled, tõlgendamine, usu and, külalislahkus? Jah, kindlasti. Aga Püha Vaim, Jumal meie juures, kui Looja, Lepitaja ja Lohutaja, ei ole vähem kohal, kui see toimub vaikselt kasvamine, pühendumise ja süvenemise teel. Ja ta ei ole vähem kohal ka siis, kui see toimub vapustava valgustuse, erilise emotsionaalse hetke ajal. Meie asi on tugevdada usuosadust Jumalaga. Igatseda Jumalat! Kuidas Tema siis tegutseb – see jääb tema otsustada.

Toivo Pilli